Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για την εβδομάδα και σχόλιο για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

ΤΟΠΙΚΑ

Ο Μηχανισμός σε νέο πλαίσιο με την πιθανότητα δανείων ως εφεδρεία: μια ερμηνεία της στρατηγικής της Λευκωσίας

Η εβδομάδα που πέρασε είχε όλα τα χαρακτηριστικά μιας εβδομάδας, όπου η ουσία συχνά χανόταν και η αναπαραγωγή των κλισέ κυριαρχούσε. Τα τοπικά ΜΜΕ αναλώθηκαν σε πρωτοσέλιδα τρόμου, μετά την προσφυγή στον Μηχανισμό – μια προσφυγή την οποία προωθούσαν προηγουμένως τα περισσότερα, όπως και αρκετοί πολιτικοί της αντιπολίτευσης. Στο υπάρχον κλίμα χάνονταν συχνά η σχετικά ενδιαφέρουσα συζήτηση για το διακρατικό δάνειο και οι προεκτάσεις της, αλλά και η καταλυτική αλλαγή που προέκυψε τελικά στη σύνοδο κορυφής. Έτσι, το νέο πλαίσιο μέσα στο οποίο γίνονται οι διαπραγματεύσεις, αλλά και η ενδιαφέρουσα κίνηση της Μερκελ να ζητήσει συνάντηση με το Χριστόφια πέρασαν 'απαρατήρητα' και παρέμειναν ανερμήνευτα.

Ας δούμε, λοιπόν, τα γεγονότα σε μια αρχική προσπάθεια ανίχνευσης του ρευστού τοπίου.

Το διακρατικό δάνειο και οι συζητήσεις στο παρασκήνιο: κατασκευάζοντας φόβους για τη ρωσική επιρροή. Όταν η Κυπριακή Κυβέρνηση ανακοίνωσε την πρόθεση της να ζητήσει διακρατικό δάνειο υπήρχαν φήμες για πιέσεις από τις Βρυξέλες, για να μην προχωρήσει το δάνειο – στις 20 Ιουνίου λ.χ. ο Φιλελεύθερος το κατέγραψε και σε πρωτοσέλιδο [«Μας πιέζουν για Μηχανισμό»]. Η κίνηση, για δάνειο, από μόνη της, είχε κάτι περισσότερο από συμβολική σημασία: ένας , ο οποίος το είχε ξανακάνει, διεκδικούσε, ουσιαστικά, να μην αφήσει τη χώρα του έρμαιο σε ανεξέλεγκτους όρους, λόγω της χρεοκοπίας των τραπεζών και να αναζητήσει εν δυνάμει πόρους εκτός Ευρώπης. Στις εσωτερικές σελίδες των εφημερίδων, άρχισε μια έμμεση φιλολογία για δήθεν «εξάρτηση» της Κύπρου σε περίπτωση που έπαιρνε δάνειο – λες και η προσφυγή στο μηχανισμό ήταν διαδικασία μη-εξάρτησης. Σε εκείνο το κλίμα, άρχισαν να κυκλοφορούν και διάφορες πληροφορίες που φαίνονται να έχουν στόχο την αύξηση της έντασης – μια από αυτές ισχυριζόταν ότι η Ρωσία είχε, μάλιστα, ζητήσει ναυτική βάση στην Κύπρο. Η αρχική πηγή της πληροφορίας ήταν αναφορά

της γνωστής εταιρείας stratfor: http://www.stratfor.com/sample/analysis/cyprus-drawing-russias-interest

Το κείμενο της έκθεσης, βασιζόταν στη μάλλον βεβιασμένη και υπερβολική - με βάση τα δεδομένα - υπόθεση ότι η Ρωσία θα εγκατέλειπε την ναυτική βάση στη Συρία, κάνοντας, όμως, και μια ενδιαφέρουσα σύνδεση: θεωρούσε ότι η υπό εξέλιξη ανάπτυξη των σχέσεων Ρωσίας - Ισραήλ σηματοδοτούσε τη δημιουργία ενός νέου μπλοκ στην περιοχή - Ρωσία-Κύπρος-Ισραήλ - μέσα από το οποίο, η Κύπρος έμπαινε, πια, στη διεκδίκηση νέου γεωπολιτικού ρόλου στην ανατολική μεσόγειο. Το κείμενο κατέγραφε, βέβαια, κάποιες σχετικές δυναμικές στην περιοχή, αλλά η προβολή μιας σχέσης Κύπρου-Ισραήλ-Ρωσίας ως είδος αντίβαρου στη δύση, ήταν υπερβολική με δεδομένη την ιστορική σχέση ΗΠΑ-Ισραήλ. Το κείμενο άγγιζε δεδομένα της συγκυρίας, αλλά, μάλλον, ήταν κατασκευασμένο για να λειτουργήσει σαν καμπανάκι κινδύνου για την δύση – ή για να διασπείρει φόβους σε σχέση με την πιθανότητα διακρατικού δανείου.

Το σκηνικό μπλεκόταν ακόμα περισσότερο από το γεγονός ότι ο Κύπριος Πρόεδρος δεν είχε προχωρήσει σε αίτηση, μέσω του ρωσικού Υπουργείου Οικονομικών, αλλά φαίνεται ότι διαπραγματευόταν το δάνειο απ’ ευθείας με τη ρωσική ηγεσία, δημιουργώντας, έτσι, περισσότερο μυστήριο, αλλά και αφήνοντας στον ίδιο επιλογές κινήσεων.

Και ξαφνικά και βρετανική πρόσφορα για δάνειο. Όμως, μια νέα είδηση που πέρασε στα ψιλά των κυπριακών ΜΜΕ, άνοιξε ακόμα περισσότερο την εικόνα των παρασκηνίων: υπήρχε αρχικά μια αναφορά στους Financial Times ότι είχε προτείνει και η Βρετανία διακρατικό δάνειο στην Κύπρο. Την είδηση συζήτησε και ο Βρετανός Ύπατος Αρμοστής, την Κυριακή, 1 Ιουλίου, σε συνέντευξη στο Φιλελεύθερο. Με δεδομένη, πια, την αποστασιοποίηση των Βρετανών από τη διαδικασία ομοσπονδιακής ενοποίησης της Ευρώπης - ήδη ο Κάμερον άνοιξε την πόρτα στην πιθανότητα δημοψηφίσματος για τις σχέσεις με την Ε.Ε. - ο Βρετανός Ύπατος Αρμοστής φάνηκε να μην ενοχλείται καθόλου από την πιθανότητα να πάρει η Κύπρος ρωσικό δάνειο – αφήνοντας, ταυτόχρονα, ανοικτή και τη βρετανική πόρτα. Τα διακρατικά δάνεια γίνονται νέα μόδα και πιθανότητα; Ξαφνικά, η Κύπρος, λοιπόν, γινόταν αποδέκτης

πολλαπλών προσφορών, όμως, στην περίπτωση των Βρετανών, η προσφορά φαινόταν να συνδέεται πιο άμεσα με τα στρατιωτικά δεδομένα, τουλάχιστον με βάση το κλίμα στο οποίο δημοσιοποιήθηκε: την ίδια περίοδο οι Βρετανοί ανακοίνωσαν ότι οι βάσεις τους στην Κύπρο ήταν από αυτές που θα διατηρούσαν για πάντα. Είναι, λοιπόν, πιθανό ότι είτε ανησυχώντας για την ρωσική προσφορά, είτε θέλοντας να παρέμβουν στο υπάρχον σκηνικό, οι Βρετανοί να διάσυνδεσαν, έμμεσα έστω, ένα δάνειο με τις βάσεις. Κάτι που αν έγινε η γινόταν προφανώς θα το, απέρριπτε ο Χριστόφιας – αν και στην διατύπωση του Υπάτου Αρμοστή έμεινε ως ανοικτή πιθανότητα, όπως και το υπό συζήτηση ρωσικό δάνειο.

Στέλλοντας μηνύματα στις Βρυξέλες; Παρά την υποβολή της αίτησης στο μηχανισμό, ο Χριστόφιας επέλεξε να διατηρήσει ανοικτή τη θέση του για το δάνειο στη σύσκεψη για τα μέτρα την Τρίτη 26 Ιουνίου. Την επομένη, ο Φιλελεύθερος κυκλοφόρησε με πρωτοσέλιδο ότι ο Χριστόφιας είχε πει ότι μπορεί και να απέσυρε την αίτηση στο μηχανισμό, αναλόγως των όρων και των δανείων που θα ήταν διαθέσιμα. Την Τετάρτη, Πολίτης και Φιλελεύθερος, είχαν πρωτοσέλιδες ανταποκρίσεις για «προβληματισμό» και «εκνευρισμό» στις Βρυξέλες από την στάση του Κύπριου Προέδρου που επέμενε να διατηρεί ανοικτά τα χαρτιά των επιλογών. Ταυτόχρονα, από την Ρωσία άρχισε να εμφανίζεται ένας νέος λόγος οικονομικής αυτοπεποίθησης, καθώς, η χώρα έχει, πλέον, οικονομικά πλεονάσματα: ειδικοί για την οικονομία άρχισαν να εισηγούνται ότι η κυπριακή οικονομία θα μπορούσε να γίνει και «επιχορηγημένη» ευρύτερα [και άρα να αντιμετωπίσει την δύσκολη περίοδο] από το ρωσικό κράτος, αφού διασφάλιζε τη διακίνηση ρωσικών κεφαλαίων. Ήταν μια δήλωση αυτοπεποίθησης, η οποία δεν είχε δεκτή μόνο στην Κύπρο που ήδη γνωρίζει ότι μπορεί να βασίζεται στη Ρωσία.

Οι αντιδράσεις μερικων Ευρωπαίων, μάλλον εκφράστηκαν και με τη ξαφνική επίθεση μερίδας του γερμανικού τύπου ενάντια στον Χριστόφια. Το Σπίγκελ εκδόθηκε με ένα κείμενο για την προσφυγή της Κύπρου στον μηχανισμό στήριξης, που ενώ αναγνώριζε το αυτονόητο – ότι η αιτία της αίτησης για τον μηχανισμό υπήρξαν οι τράπεζες, εντούτοις εξαπέλυσε μια φραστική επίθεση στον Κύπριο Πρόεδρο, υιοθετώντας μέχρι και την ακροδεξιά φρασεολογία του

περασμένου χρόνου. Το ΑΚΕΛ έμμεσα απέδωσε την μικροπρέπεια στον Ν. Αναστασιάδη που είχε πάει Βερολίνο εκείνες τις μέρες, αναζητώντας κάποιο ρόλο – αν και από ότι φάνηκε τελικά ελάχιστοι ασχολήθηκαν μαζί του. όμως φαίνεται ότι το πλαίσιο ήταν ευρύτερο:, την επομένη, όταν πραγματοποιήθηκε η σύσκεψη στο προεδρικό, ένας άλλος Γερμανός δημοσιογράφος ρώτησε το Χριστόφια αν η Κύπρος είναι «προς πώληση». Η αναφορά δεν μπορεί να ήταν για το μηχανισμό στήριξης, αφού αυτός στην χειρότερη περίπτωση της γερμανικής αντίληψης παραπέμπει σε τεμπέληδες μεσογειακούς. Η «πώληση» λογικά παρέπεμπε στην παρασκηνιακή πίεση που δημιουργούσε η πιθανότητα να ανακοινώσει ο Χριστόφιας δάνειο πριν την συνοδό της Ε.Ε. και να επισημοποιήσει τη δυνατότητα εναλλακτικών τρόπων χρηματοδότησης, αντί αυτού των ευρωπαϊκών ταμείων και των όρων τους.

Τελικά, ο Χριστόφιας δεν έκανε ανακοίνωση, αλλά διατήρησε το θέμα ανοικτό. Ήταν, όμως, ένα θέμα που έθετε μια μικρή χώρα μεν, και μάλιστα μόνο στην συγκεκριμένη δική της περίπτωση, αλλά στο υπάρχον πλαίσιο αποτελούσε ένα ντε φάκτο μέτρο το οποίο άνοιγε πιθανότητες απεμπλοκής από τους εκβιασμούς των αγορών, αλλά και απεγκλωβισμό από το φαύλο κύκλο της λιτότητας που οδηγούσε σε αδιέξοδο τον ευρωπαϊκό νότο. Η Ιταλία, λ.χ., η οποία ανέλαβε τον ρόλο του πρωταγωνιστή [με τον ισπανό Ραχοϊ σε ρόλο υποστηρικτικό στην πρώτη γραμμή] ουσιαστικά, δεν είχε διαπραγματευτικό ατού, εκτός από την παραδοχή του Μόντυ, όπως το έθεσε και ο Economist, ότι χωρίς βοήθεια μπορεί να κατέρρεε η κυβέρνηση του. Και ο Μπερλουσκόνι ήδη άρχισε να επανεμφανίζεται με επιθέσεις ενάντια στο ευρώ. Σε ένα τέτοιο κλίμα, η εμφάνιση εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης ήταν αναπόφευκτα και ένα σπρώξιμο προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση – έκανε και τον βορρά να συνειδητοποιήσει τα όρια της «ένωσης» στην οποία βασίζεται η δύναμη του παγκόσμια.

Το νέο κλίμα μετά την σύνοδο και η κυπριακή «κίνηση Ματ»: η προσθήκη των «παρόμοιων περιπτώσεων»: Η αλλαγή του κλίματος στη σύνοδο ήταν, βέβαια, ευρύτερο αποτέλεσμα πολλαπλών πιέσεων: το μπλοκ της ανάπτυξης [και των νότιων] που είχε συγκροτηθεί γύρω από την εκλογή Ολάντ ήταν, ήδη, σε λειτουργία και ο ευρωπαϊκός νότος ήταν απαιτητικός, ενώ

η ίδια η κρίση απαιτούσε κινήσεις εκτόνωσης από την Γερμανία, καθώς οι «αγορές», αλλά και η ίδια η δομή της Ένωσης βρίσκονταν υπό απειλή. Η τελική απόφαση για άμεση χρηματοδότηση των τραπεζών από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς, σίγουρα, απαλλάσσει τις χώρες, οι οποίες έκαναν αίτηση τον Ιούνιο, όπως η Κύπρος και η Ισπανία, για να στηρίξουν το τραπεζιτικό τους σύστημα, από το να φορτωθούν το ξελάσπωμα των τραπεζών στο δημόσιο χρέος. Η κυπριακή αντιπροσωπεία, όπως παρατήρησε ο ανταποκριτής του Πολίτη, ήταν σε «πλήρη ετοιμότητα» και μόλις, τέθηκε στο τραπέζι το θέμα της αποσύνδεσης της βοήθεια προς τις τράπεζες από το δημόσιο χρέος, κατέθεσε θέση για ευρύτερη συμμετοχή, την οποία χρησιμοποίησε μετά ο Χριστόφιας στην κλειστή συνοδό των ηγετών για να εντάξει και την Κύπρο στις χώρες που θα έχουν αυτό το καθεστώς. Όπως ανάφερε ο ανταποκριτής του Πολίτη, η κυπριακή κίνηση «ματ» είχε την στήριξη και «άλλων χωρών», οι οποίες όμως δεν κατονομάστηκαν.

Η Συνάντηση Χριστόφια-Μέρκελ: Η κίνηση, όμως, της Μέρκελ να ζητήσει να δει το Χριστόφια, την Παρασκευή μετά την συνοδό και ενώ, ετοιμαζόταν να επιστρέψει στην Γερμανία ήταν ενδιαφέρουσα θεαματικά, αν και βέβαια τα τοπικά ΜΜΕ βοσκούν από καιρό μακριά από την πραγματικότητα. Ο ανταποκριτής του Φιλελευθέρου λ.χ. είναι ζήτημα αν έχει αντιληφθεί πώς αλλάζει ο χάρτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά τις αποφάσεις.

Στο αθηναϊκό «Βήμα», από μια πιο αποστασιοποιημένη οπτική, ο Ν. Χασαπόπουλος φάνηκε να συνειδητοποιεί τη σημασία της συνάντησης Μέρκελ -Χριστόφια. Εν μέρει σημείωνε, σε σχέση με την προσφυγή της Κύπρου στο μηχανισμό στήριξης, ότι η Γερμανία θα είναι «*αυτή που θα έχει τον πρώτο λόγο και δεν ήταν καθόλου τυχαία η συνάντηση που είχε το πρωί ο πρόεδρος της Κύπρου, κ. Δ. Χριστόφιας με την καγκελάριο της Γερμανίας, κυρία Μέρκελ με αφορμή την ανάληψη της κυπριακής προεδρίας, αλλά η συζήτηση πιστεύεται ότι επεκτάθηκε και στο θέμα της υπαγωγής της Κύπρου στο Μηχανισμό στήριξης*».

Είναι γεγονός ότι Μέρκελ και Χριστόφιας φαίνεται να έχουν μια πολύ καλή προσωπική σχέση, όπως φάνηκε και από την επίσκεψη της καγκελαρίου στην Κύπρο, όταν ξάφνιασε με την απροκάλυπτη στήριξη στο Χριστόφια για το

κυπριακό. Θα μπορούσε, κατά συνέπεια, η κίνησή της να ερμηνευτεί και ως κίνηση στήριξης, μετά τις μικρότητες εναντίον της Κύπρου ή του Χριστόφια από γερμανούς δημοσιογράφους ή ακόμα και τη δήλωση αξιωματούχου του χριστιανοδημοκρατικού κόμματος ότι χώρες που μπαίνουν στο μηχανισμό δεν πρέπει να ασκούν προεδρία – κάτι βέβαια που αφορά και τις χώρες που ακολουθούν την Κύπρο στην προεδρία, όπως η Ιρλανδία. Κατ' αρχήν, η Μέρκελ εξέφρασε τη στήριξη στην κυπριακή προεδρία - με τον ίδιο τρόπο όπως και στην επίσκεψη της στην Λευκωσία: με σαφή στήριξη των θέσεών της Κυπριακής Δημοκρατίας απέναντι στην Άγκυρα. Όμως, όπως διέρρευσε από κυπριακές πηγές, η Μέρκελ συζήτησε και θέματα ουσίας στο εσωτερικό της Ε.Ε., δίνοντας έμφαση στην ολοκλήρωση των συζητήσεων για το σύμφωνο Δημοσιοοικονομικής σταθερότητας που θα πραγματοποιηθούν κατά την κυπριακή προεδρία. Θα μπορούσε λοιπόν να υπάρχει και ένα ευρύτερο πλαίσιο κατανόησης ανάμεσα στους Χριστοφια και Μερκελ - η στήριξη στην Κύπρο για τη ένταξή της σε πιο ήπιους μηχανισμούς σε σχέση με τις τράπεζες, μπορεί και να βασίζεται στο ότι αναμένεται ότι η Κύπρος θα προχωρήσει σε βήματα που ολοκληρώνουν την ευρωπαϊκή ενοποίηση, που είναι ο βασικός στόχος της Γερμανίας. Και σε αυτό το πλαίσιο, αν υπήρχε ήδη πιθανή έγκριση διακρατικού δανείου, η μη ανακίνηση του θέματος του από το Δ. Χριστόφια μπορεί και να θεωρηθεί και ως υποβοηθητική προς την Μέρκελ σε μια δύσκολη σύνοδο κατά την οποία προσπαθούσε να ισορροπήσει ανάμεσα στις πιέσεις στην Ε.Ε και τις πιέσεις στην ίδια την Γερμανία. Η πιθανότητα διακρατικών δανείων όπως μάλλον καταλαβαίνει και η κυρία Μερκελ, ίσως να είναι και αναγκαία – από την αρχή της κρίσης γίνονται ευρύτερες εκκλήσεις για κινεζική και ρωσική οικονομική κίνηση σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Αλλά στη συγκεκριμένη συγκυρία της συνόδου, ένα τέτοιο θέμα ίσως να μην ήταν βολικό.

Τελικά, στην Γερμανία η αντιπολίτευση ψήφισε τα νομοσχέδια για σύμφωνα σταθερότητας και τον ESM, ενώ μερικοί βουλευτές του κόμματός της ψήφισαν εναντίον.

Το ότι το ζήτημα των διακρατικών δανείων παραμένει ανοικτό είναι ένα, και το ότι έτυχε χειρισμού που οδήγησε σε κέρδη σε μια δύσκολη εβδομάδα είναι

άλλο. Και είναι ενδεχόμενο ότι η προοπτική αυτών των δανείων να εμφανιστεί ξανά και ευρύτερα, καθώς η Ευρώπη θα προχωρεί προς την ομοσπονδοποίηση [σε διάφορες ταχύτητες και πόλους] από τη μια, αλλά και θα χρειάζονται μορφές αντίβαρου στις χειραγωγήσεις των αγορών.

Όσον αφορά τα δάνεια ο Συλικιωτης ο οποίος είχε πάει με τον Σαρρη στην Κίνα την περασμένη εβδομάδα, δήλωσε ότι υπήρξε απάντηση από την Κίνα και ότι οι πιθανότητες ήταν μοιρασμένες – αλλά προχωρούσαν. Εξήγησε επίσης ξανά ότι το δάνειο από την Κίνα συνδέεται και με ευρύτερη συνεργασία η οποία περιλαμβάνει και την αγορά της [η μέρους της] Λαϊκής – η οποία την ίδια ημέρα ουσιαστικά κρατικοποιήθηκε.

Αναπαραστάσεις της προσφυγής στον μηχανισμό στήριξης: Ανάμεσα στο Σιαρλή και τα κλισέ των ΜΜΕ

Ο Β. Σιαρλή έχει ένα ιδιόμορφο στυλ. Μιλά σαν να εξηγά κάτι απλό, χωρίς όμως να φαίνεται ότι λέει στους συνομιλητές του, συνήθως δημοσιογράφους ή βουλευτές, ότι δεν ξέρουν. Και μερικές φορές, δεν φαίνεται να καταλαβαίνουν, αμέσως, τί λέει και σε τί αναφέρεται – ενδεχομένως, γιατί δεν ασχολούνται να μάθουν τα δεδομένα, όπως διαμορφώνονται και προτιμούν τους θεαματικούς τίτλους. Όταν έγινε εμφανές, πια, ότι οι τράπεζες θα χρειάζονταν βοήθεια για ανακεφαλαιοποίηση, η κυβέρνηση κατέθεσε ένα νομοσχέδιο το οποίο προνοούσε, σχεδόν προφητικά όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, ότι η κυβέρνηση θα διευκόλυνε τις τράπεζες να πάρουν τα κεφάλαια τους. Όταν, τελικά, έγινε η αίτηση στο μηχανισμό με την πίεση που άσκησε η υποβάθμιση των Fitch, ο Σιαρλή εξήγησε και πάλι ότι, ο κανονισμός είναι με τέτοιο τρόπο διαμορφωμένος ώστε όταν κάποια χώρα προσφύγει για βοήθεια για τις τράπεζες, η διερεύνηση καλύπτει ολόκληρη την οικονομία. Τα ΜΜΕ, βέβαια, που ήθελαν μέτρα ενάντια στους εργαζόμενους από καιρό, άρχισαν την εκστρατεία πανικού. Όταν ο Σιαρλήη προσπάθησε να εξηγήσει και πάλι ότι αυτό που αναμένεται να συζητηθεί θα είναι οι επτά συστάσεις της Κομισιόν που δεν είναι μέτρα αλλά γενικές κατευθύνσεις, ο λόγος χάθηκε στη ροή του πανικού των πρωτοσέλιδων. Μόνο προς το τέλος της εβδομάδας, άρχισε μια κάποια πιο νηφάλια εκδοχή. Την Κυριακή είχαμε ένα γύρο πανικού από το

Ξανθούλη στο πρωτοσέλιδο του Φιλελευθέρου, αν και ο Π. Χαραλάμπους στις μέσα σελίδες, εξηγούσε την παραπλάνηση την οποία προσπαθούσαν να παρωθήσουν για μια εβδομάδα όσοι στήριζαν το λόμπι των τραπεζών:

«Ακούω για παράδειγμα να λένε πολιτικοί και αναλυτές ότι με δανεισμό έως και 10 δις, εύρω το δημόσιο χρέος θα ανέλθει στο 130% - 140%. Αυτό, όμως, είναι σοβαρό λάθος. Διότι ένα μεγάλο μέρος του δανεισμού, θα αφορά αναχρηματοδότηση παλιότερου, πράγμα που δεν αυξάνει το χρέος στο ύψος που φέρεται και άγεται από στόματα πολιτικών και αναλυτών».

Γενικώς, δηλαδή, η αναχρηματοδότηση του δημόσιου χρέους, την οποία λάνσαραν ως πρόβλημα μεγαλύτερο των τραπεζών, την περασμένη εβδομάδα όσοι ήθελαν να αλλάξει η έμφαση από τις τράπεζες - ιδιαίτερα όταν ζήτησε και η τράπεζα Κύπρου μισό δις - ήταν ψέμα: το δημόσιο χρέος απλώς χρειάζεται δάνειο για να αναπληρωθεί και δεν θα αυξηθεί το δημόσιο χρέος. Ο κίνδυνος για αύξηση του δημόσιου χρέους, όπως έγινε και σε άλλες χώρες, πήγαζε από την πιθανότητα να συνυπολογίζεται η βοήθεια προς τις τράπεζες ως μέρος του δημόσιου χρέους – ως δανείου του κράτους. Η απόφαση για αποσύνδεση της βοήθειας προς τις τράπεζες από το δημόσιο χρέος, σημαίνει, βέβαια, πιο άμεσο έλεγχο των τραπεζών από τις Βρυξέλες, αλλά δείχνει, επίσης, και το πόσο βοηθητικό ήταν το ότι δεν έγινε αίτηση για ένταξη στο μηχανισμό νωρίτερα – πριν περάσει ο εν λόγω κανονισμός οπως και οι άλλοι που αναβαθμίζουν την ευρωπαϊκή επιτροπή στην αξιολόγηση των διαφόρων χωρών.

Ετερόκλητες κινήσεις: η Τουρκία δηλώνει ότι «δεν παίζει», οι Τ/κ διαφωνούν μεταξύ τους, και η «Ευρώπη» δείχνει την προτίμηση της στην “κατανόηση”

Σύμφωνα με ανάλυση στην Χουριγετ, το πλαίσιο το οποίο καθόρισε η τουρκική κυβέρνηση για την κυπριακή προεδρία συμπεριλαμβάνει την μη-ανταπόκριση», σε κάθε έκκλησης της προεδρεύουσας χώρας προς τις υπό ένταξη χώρες. Παρόλα αυτά γράφει ο δημοσιογράφος Ουγούρ Εργκάν, η Τουρκία θα συνεχίσει τις σχέσεις της με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή δίνοντας βαρύτητα σε δύο κυρίως θέματα. Το πρώτο είναι να θέσει τις βάσεις ώστε

μετά την 1η Ιανουαρίου οπόταν και θα αναλάβει η Ιρλανδία την Προεδρία της Ε.Ε., να ανανεώσει τις σχέσεις της με την Ε.Ε. και να φέρει ξανά στην ημερήσια διάταξη το άνοιγμα κάποιων ενταξιακών κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που παγοποιήθηκαν κατά την περίοδο Προεδρίας Σαρκοζί. Το δεύτερο θέμα είναι η συνέχιση των εργασιών όσον αφορά στην κατάργηση των θεωρήσεων εισόδου, κάτι το οποίο ενδιαφέρει άμεσα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Για να θέσει όμως τις «βάσεις» θα πρέπει να μιλήσει κάπως με κάποιους, ενώ το θέμα της «κατάργησης θεωρήσεων εισόδου» είναι σημαντικό και για τη ευρωπαϊκή ένωση αφού το τουρκικό μέρος της συμφωνίας περιλαμβάνει την επιστροφή μεταναστών – δηλαδή η Τουρκία θα λειτουργεί και σαν ευρωπαϊκό σύνορο.

Τα «φαντάσματα» και οι «μαριονέτες» . Μετά την απογοήτευση για την μη συμμετοχή στην Ισλαμική διάσκεψη, η τ/κ ηγεσία έστρεψε την προσοχή της ξανά προς την Ευρώπη, με έμφαση στην ευαισθητοποίηση για το εμπάργκο και την «μη αναγνώριση των τουρκοκυπρίων». Στις 28 Ιουνίου διοργανώθηκε στις Βρυξέλλες, εκδήλωση διαμαρτυρίας ομάδας Τουρκοκυπρίων οι οποίοι φορούσαν άσπρα σεντόνια και μάσκες σαν φαντάσματα. Στόχος της εκδήλωσης να καταδειχθεί η διάκριση που αντιμετωπίζουν οι Τ/Κ ως «αθέατοι πολίτες» της Ε.Ε. και οργανώθηκε ώστε να συμπίπτει με την ανάληψη της προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου από την Κυπριακή Δημοκρατία. Η εκδήλωση όπως φαίνεται σε ανακοίνωση (http://www.facebook.com/pages/Turkish-Cypriot-Chamber-of-Commerce-K%C4%B1br%C4%B1s-T%C3%BCrk-Ticaret-Odas%C4%B1/203614346377815) υποστηρίχθηκε από μέλη του Ευρωκοινοβουλίου. Ο Günay Çerkez, Πρόεδρος του Τ/Κ Εμπορικού Επιμελητηρίου ο οποίος και συντόνιζε την εκδήλωση, αναφέρει στην ανακοίνωση ότι η εκδήλωση ήταν μια υπενθύμιση στην Ε.Ε ότι οι Τ/Κ πολίτες της παραμένουν ξεχασμένοι και απομονωμένοι , χωρίς εκπροσώπηση στο Ευρωκοινοβούλιο και χωρίς συμμετοχή στη διαδικασία της Μπολόνια αφού τα 8 πανεπιστήμια αποκλείονται από αυτή αφού παρεμποδίζεται η ένταξή τους από την «νότια Κύπρο» με τον ισχυρισμό ότι δεν είναι αναγνωρισμένα. Ο Çerkez προσθέτει ότι η «νότια Κύπρο» προβάλει βέτο στην εφαρμογή των ‘υποσχέσεων’ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου προς τους Τ/Κ οι οποίοι ψήφισαν

θετικά στο Σχέδιο Αννάν ώστε η Κύπρος να εντασσόταν επανενωμένη στην Ε.Ε το 2004.

Η εκδήλωση αντιμετωπίστηκε όμως και με διαφωνία στο εσωτερικό της τουρκοκυπριακής κοινότητας – καθώς άλλες οργανώσεις έδωσαν αντίθετα έμφαση στην ευθύνη της Τουρκίας για την κατάσταση στην βόρεια Κύπρο. Αριθμός συντεχνιών δήλωσαν ότι δεν τους εκφράζει η διαμαρτυρία στις Βρυξέλλες και συγκεντρωμένοι έξω από τη «βουλή» κρατούσαν πανώ όπου αναγραφόταν ότι δεν θέλουν να θεωρούνται «υποτελείς στην Τουρκία». Οι συνδικαλιστές κάλεσαν την Τουρκία να σεβαστεί του Τ/Κ ώστε να μην εξοντωθούν και αξίωσαν μια ενωμένη, ανεξάρτητη και ομόσπονδη Κύπρο. Ο πρόεδρος της συντεχνίας των Τ/Κ καθηγητών μέσης εκπαίδευσης δήλωσε χαρακτηριστικά ότι «το ταξίδι στις Βρυξέλλες έγινε με κονδύλια του ψευδοκράτους, διαβατήρια της Κυπριακής Δημοκρατίας και με αεροσκάφη του τουρκικού κατοχικού καθεστώτος». Η εφημερίδα Βολκάν χαρακτήρισε του διαδηλωτές – συνδικαλιστές ως «μαριονέτες των Ε/κ και συνεργάτες τους, οι οποίοι δεν μπόρεσαν να χωνέψουν τα αιτήματα που ακούστηκαν στις Βρυξέλλες από τους Τ /κ" - http://cyprusnews.eu/sigma-live/360128
Από την πλευρά του Ρεπουμπλικανικό Κόμμα της αντιπολίτευσης κράτησε μια κάπως ενδιάμεση στάση – έκανε αναφορά και στα λάθη της τ/κ εθνικιστικής ηγεσίας αλλά και αναφορές στον «αποκλεισμό» των Τ/Κ εστιάζοντας ιδιαίτερα στο ότι δεν έχουν τις δυο θέσεις που τους αναλογούν στο Ευρωπικοινοβουλιο. Και επέμενε στην θέση για επιστροφή της τ/κ ηγεσίας στις συνομιλίες.

Βραβείο συνεργασίας για Επανένωση: Ασχεταμε το τι ελπίζει η Βολκαν και η παρούσα τ/κ ηγεσία, η Ευρώπη μάλλον προτιμά την «κατανόηση». Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καθιέρωσε το 2008 το «Βραβείο Ευρωπαίου Πολίτη» το οποίο απονέμεται ετησίως για εξαιρετικά επιτεύγματα και δράσεις που απορρέουν από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, μέσα από τα οποία προάγεται η αμοιβαία κατανόηση και προωθείται η μακροπρόθεσμη συνεργασία. Για το 2012, υπήρξαν συνολικά 61 υποψηφιότητες. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απένειμε στους Πέτρο Σουππουρή και Huseyin Ankansoy, μέλη της Δικοινοτικής Πρωτοβουλίας Συγγενών Αγνοουμένων,

Δολοφονηθέντων και άλλων Θυμάτων των γεγονότων 1963 - 1974.. Όπως δήλωσε ο Ευρωβουλευτής Τάκης Χ'Γεωργίου, ο οποίος είχε προτείνει και τους δύο βραβευθέντες "ένωσαν τις δυνάμεις τους και διοργανώνουν και λαμβάνουν μέρος σε κοινές εκδηλώσεις και ομιλίες με σκοπό να μεταφέρουν το μήνυμα ότι ο πόνος που προκλήθηκε από τα αιματηρά γεγονότα είναι κοινός για όλους τους Κυπρίους και δεν πρέπει να εξελιχθεί σε εργαλείο ανάπτυξης του εθνικισμού» και υπογράμμισε ότι "η δράση τους έχει τεράστια σημασία..., και η βράβευση των ανθρώπων αυτών και η γνωστοποίηση του μεγαλείου, ανθρωπιάς και αλληλεγγύης που τους διακατέχει είναι προς όφελος της αμοιβαίας κατανόησης και στενότερης ολοκλήρωσης μεταξύ των πολιτών της Κύπρου". Η τελετή απονομής του βραβείου θα πραγματοποιηθεί ως είθισται σε εκδήλωση στις Βρυξέλλες ή στο Στρασβούργο, το τέλος του ημερολογιακού έτους.

Ταξικά νέα

24ωρη απεργία πραγματοποιήθηκε την περασμένη Πέμπτη σε 20 ξενοδοχεία της εταιρείας Τσόκκος, η οποία επεκτάθηκε και την Παρασκευή με συμμετοχή και εργαζομένων που δεν εργοδούνται στη βάση των συλλογικών συμβάσεων, κυρίως κοινοτικών. Η απεργία ήταν προειδοποιητική και "ένεκα του γεγονότος ότι οι εργοδότες, εντελώς αυθαίρετα και χωρίς να συνεννοηθούν με κανένα προχώρησαν και έκαναν περικοπές στους μισθούς και στα ωφελήματα των εργαζομένων, όπως τα Ταμεία Προνοίας, τις αργίες, τις Κυριακές και άλλα". Ο κόμπος είχε φτάσει στο χτένι με την εταιρεία αυτή, δήλωσαν οι συνδικαλιστές που αρνήθηκαν να συνομιλήσουν, πριν ο εργοδότης δεσμευτεί γραπτώς ότι θα αποσύρει τα μονομερή μέτρα, κάτι που έπραξε την Παρασκευή, οδηγώντας σε αναστολή τα απεργιακά μέτρα. Να σημειωθεί, επίσης, ότι υπήρξαν έντονες απειλές από την εργοδοσία ότι οι απεργοί θα απολυθούν, παρουσία μπράβων, ενώ η κυρία Τσόκκου φέρετε να χειροδίκησε και σε συνδικαλιστή.

Στο 11,1% του εργατικού δυναμικού (48.166 άτομα) ανερχόταν το ποσοστό ανεργίας το πρώτο τρίμηνο του 2012, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της

Έρευνας Εργατικού Δυναμικού με το ποσοστό ανεργίας των ανδρών στο 12,2% ή 27.892 άτομα, ενώ για τις γυναίκες το ποσοστό ήταν 9,8% ή 20.275. Το 4ο τρίμηνο του 2011 ο αριθμός των ανέργων ήταν 38.785 άτομα ή 8,9% (άνδρες 9,8% και γυναίκες 8,0%) και το αντίστοιχο ποσοστό για το 1ο τρίμηνο του 2011 ήταν 7,5% ή 32.336 άτομα (άνδρες 7,4% και γυναίκες 7,6%). Ανάλυση των ανέργων του 2012 κατά ηλικία δείχνει, σύμφωνα με τη Στατιστική Υπηρεσία, ότι το ποσοστό ανεργίας είναι ψηλότερο για τους νέους 15-24 ετών , όπου έφθανε στο 26,7% του εργατικού δυναμικού των ηλικιών αυτών (άνδρες 28,0% και γυναίκες 25,1%). Η μερική απασχόληση αποτελούσε το 11,0% της συνολικής απασχόλησης ή 42.405 άτομα (άνδρες 8,3% και γυναίκες 13,9%). Από τους απασχολούμενους, το 82,7% ή 319.173 ήταν υπάλληλοι (μισθωτοί), από τους οποίους το 13,4% είχε προσωρινή εργασία. Ο μέσος όρος των κανονικών ωρών εργασίας τη βδομάδα στην κύρια εργασία για τους υπαλλήλους με πλήρη απασχόληση ήταν 41,1 ώρες (άνδρες 41,6 και γυναίκες 40,6 ώρες), ενώ για τους υπαλλήλους με μερική απασχόληση ήταν 20,3 ώρες (άνδρες 20,5 και γυναίκες 20,2 ώρες). Να σημειώσουμε, βέβαια, ότι οι επίσημοι αυτοί αριθμοί, πέραν από τα ζητήματα του στατιστικού υπολογισμού, εξ' ορισμού υποτιμούν την πραγματική ανεργία, εξαιρούν την αδήλωτη, καθώς και μεγάλο μέρος της επισφαλούς εργασίας.

Στην έκθεση του Γενικού Διευθυντή της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ILO) με τίτλο «Νέα εποχή, της κοινωνικής δικαιοσύνης» επισημαίνεται ότι ο κόσμος χρειάζεται μια νέα εποχή, της κοινωνικής δικαιοσύνης. Προτάσσεται ότι το σύνολο των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντολογικών επιλογών και προτεραιοτήτων που επικράτησαν ως πολιτικές επιλογές τα τελευταία 30 χρόνια, πρέπει να αλλάξουν. Η Έκθεση επισημαίνει ότι η συνεχιζόμενη ένταση των ανισοτήτων στην κοινωνία και ανισομέρεια της ανάπτυξης δεν μπορούν να είναι παράγοντες σταθερότητας, ούτε κοινωνικής ούτε οικονομικής. Οι εισοδηματικές ανισότητες έχουν ενταθεί στις περισσότερες χώρες, με τα εισοδήματα που είναι πολύ ψηλά να ξεφεύγουν από τα μεσαία εισοδήματα. Στις ανεπτυγμένες οικονομίες, η εισοδηματική ανισότητα έχει εξελιχτεί σε ανισότητα κατανομής πλούτου. Τέλος, συνάγεται ότι υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ των ανισοτήτων που υπάρχουν σε μια χώρα και της αστάθειας της οικονομίας τους. Η παρούσα παγκόσμια κρίση είχε ως

συνέπεια την ένταση των ανισοτήτων, την στασιμότητα των διάμεσων μισθών κτλ. Μερικά από τα στοιχεία που αναφέρονται είναι ότι στις ΗΠΑ, μεταξύ 1976 και 2007 ο πλούτος που καταλήγει στο 0,1% του πληθυσμού εξαπλασιάστηκε, από 2,3% ανέβηκε στο 12,6%. Επιπρόσθετα, υπολογίζεται ότι το 80% του παγκόσμιου πληθυσμού δεν έχει καμιά πρόσβαση σε βασική κοινωνική προστασία, ενώ παγκοσμίως, το χάσμα αμοιβών μεταξύ αντρών και γυναικών δεν μειώνεται (ή μειώνεται ανεπαίσθητα). Με τις καλύτερες προβλέψεις, θα χρειαστούν τουλάχιστον 75 χρόνια για να εκμηδενιστεί το χάσμα. Στην Ε.Ε των 25, το 2009 μόνο όσοι δούλευαν με προσωρινό συμβόλαιο ξεπερνούν το 22%. Από αυτούς, το 72,5%, ηλικίας από 25-49, δουλεύει με αυτή την μορφή εργασίας, χωρίς την θέληση του. Την ίδια ώρα, η παραγωγικότητα της εργασίας στις ανεπτυγμένες χώρες, αυξήθηκε με διπλάσιο ρυθμό από την αύξηση στους μισθούς την δεκαετία που πέρασε. Η ίδια εικόνα παρατηρείται και στις 16 από τις 21 αναπτυσσόμενες χώρες. Αυτό σημαίνει συρρίκνωση του μεριδίου των μισθών στο συνολικό εισόδημα που παράγεται και μείωση της παγκόσμιας ζήτησης. Την ίδια στιγμή, οι επενδύσεις παγκοσμίως ως ποσοστό του ΑΕΠ έχουν μειωθεί περισσότερο από 2% τα τελευταία 10-15 χρόνια. Με άλλα λόγια, τα αυξανόμενα κέρδη δεν απόφεραν μεγαλύτερες επενδύσεις. Ολόκληρη η σχετική έκθεση εδώ:
http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/100thSession/reports/reports-submitted/WCMS_155656/lang--en/index.htm

Προειδοποίηση δέκα ημερών έχουν δώσει στην εταιρία SODEXO CYPRUS οι Συντεχνίες ΠΕΟ, ΣΕΚ, Ανεξάρτητη Συντεχνία Υπαλλήλων Γραφείων Εμπορίου και Βιομηχανίας και η τουρκοκυπριακή ΤΟΥΡΚΣΕΝ και αν πάλι δεν υπάρξει ανταπόκριση, θα προχωρήσουν σε πιο δυναμικά μέτρα, προκειμένου να διαφυλάξουν τα δικαιώματά, αλλά και τα ωφελήματα των εργαζομένων που εκπροσωπούν. Σημειώνουν ότι οι εργαζόμενοι έχουν κάνει, ήδη, αρκετές φορές παραχωρήσεις, κατά την διάρκεια της προσπάθειας τους για λύση του προβλήματος λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση που επικρατεί λόγω της οικονομικής κρίσης, όμως όλες οι προσπάθειες έπεσαν στο κενό, αφού δεν υπήρξε καμία ανταπόκριση από την εργοδοτική πλευρά.Στη βόρεια Λευκωσία ο Τουρκοκύπριος δήμαρχος Μπουλουτογλουλαρί προχώρησε στην απόλυση 123 εκτάκτων υπαλλήλων του δήμου, προκαλώντας θλίψη και οργή με τους

απολυθέντες να σπάνε τα τζάμια του δημαρχείου και να πορεύονται προς την προεδρία κυβερνήσεως. Οι συντεχνιακοί εισήλθαν στο δημαρχείο και δήλωσαν ότι το θέτουν υπό τον έλεγχό τους, ενώ έως ότου παραιτηθεί ο δήμαρχος θα απέχουν των καθηκόντων τους. Εν τω μεταξύ, απλήρωτοι παραμένουν για 58 μέρες όλοι οι εργαζόμενοι στο δήμο που αντιμετωπίζουν πλέον και προβλήματα επιβίωσης.

ΔΙΕΘΝΗ

Ευρώπη: ένα αβέβαιο βήμα προς την ομοσπονδία

Οι αποφάσεις της συνόδου κορυφής μπορεί να παρουσιάστηκαν σαν νίκη του «νότου», αλλά στην ουσία ήταν νίκη της δυναμικής που εκφράζει η εκλογη/επικρατηση Ολαντ αλλά και οι μαζικές πια κινητοποιήσεις σε Ισπανία και η δυσφορία στην Ιταλία. Η Γερμανία, σαν εκπρόσωπος της δημόσιο-οικονομικής λιτότητας, υποχώρησε αναγνωρίζοντας τα όρια των αγορών – δεν μπορούν οι «αγορές» να ρυθμίσουν μια τραπεζιτική κρίση στο εσωτερικό ενός νομίσματος που όμως δεν έχει κράτος να το προστατεύσει. Έτσι αποδέχτηκε δυο σημαντικές υποχωρήσεις: δέχτηκε να μην μεταφέρεται στο δημόσιο χρέος το κόστος του ξηλασπωματος των τραπεζών [και άρα θα μεταφέρεται στον συλλογικό ταμείο των μηχανισμών στήριξης], και την αγορά ομολόγων από την ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα για να στηριχθούν τα ομόλογα ενός κράτους μέλους. Η πρώτη υποχώρηση αφορούσε την Ισπανία [και την Κύπρο], ενώ η δεύτερη αφορούσε την Ιταλία. Είχε ήδη προηγηθεί μια συναινετική υποχώρηση των γερμανών στην έγκριση κονδυλιών για την ανάπτυξη.

Βέβαια αυτά είναι μέρος μια διαδικασίας και όχι το τέλος. Για να αποκτήσει νόημα αυτό το νέο πλαίσιο που αναδύεται θα χρειαστεί να διαμορφωθεί το πλαίσιο της νέας ευρωπαϊκής οικονομίας – με εισήγηση για ενιαίο προϋπολογισμό και ευρωπαϊκό υπουργείο ομοσπονδιακής οικονομίας – ας

πούμε. Ήδη πάντως η δυσφορία στην κέντρο-βόρεια Ευρώπη εκφράζονται – στην Γερμανία κυκλοφορά εισήγηση να πληρώνονται τα χρέη στους μηχανισμούς στήριξης από το φόρο τομπιν [για τις χρηματιστηριακές συναλλαγές]. Με προϋπόθεση ότι θα τον εφαρμόσει η εν λόγω χώρα. Στην Φινλανδία εν των μεταξύ όπως και ο υπό εκλογές πρωθυπουργός της Ολλανδίας έθεσε θέμα για το πώς θα αγοράζονται τα ομόλογα από την ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα. Θέτοντας και πάλι το θέμα των συλλογικών εισφορών.

Στην άλλη πλευρά της Μάγχης ο Καμερον άφησε ανοικτό το θέμα δημοψηφίσματος για τις σχέσεις Βρετανίας – Ε.Ε. ανοίγοντας το θέμα των πόλων μέσα στην Ε.Ε αλλά έξω από την ομοσπονδιακή, ενδεχομένως, ευρωζωνη.

Λατινική Αμερική: δεύτερο θεσμικό πραξικόπημα στην Παραγουάη και ο AMLO «είναι εδώ» στο Μεξικό

Στην Παραγουάη η αντιπολίτευση των γαιοκτημόνων κατάφερε και ανέτρεψε τον Πρόεδρο με ένα είδος πραξικοπήματος ανάλογο της Τουρκίας του 1997. Μετά από αιματηρή σύγκρουση των δυνάμεων καταστολής με ακτήμονες αγρότες που κατέλαβαν γη από περιουσία μεγαλοτσιφλικά που ανήκει στο κόμμα Κολοράντο [που κυβερνούσε τη Παραγουάη για δεκαετίες], η Γερουσία [που ελέγχεται από το κόμμα του μεγαλογαιοκτημονα] ζήτησε την καθαίρεση του Προέδρου Λουγκο. Ο Λουγκο, πρώην επίσκοπος, στην παράδοση της θεολογίας της απελευθέρωσης, είχε βρεθεί στο στόχαστρο των συντηρητικών από την αρχή της εκλογής του – και ιδιαίτερα μετά από την άνοδο των διεκδικήσεων των λαϊκών στρωμάτων. Και οι αντίπαλοι του ελέγχουν τόσο το στρατό, όσο και τα ΜΜΕ αλλά και το κοινοβούλιο – θυμίζει λίγο Αλλεντε χωρίς την βία του πραξικοπήματος του 1973. Είχε προηγηθεί το πραξικόπημα στην Ονδούρα όπου επιστρατεύτηκε και ο στρατός για να απαγάγει ουσιαστικά και να εξορίσει το πρόεδρο για να μην υποβάλει σε δημοψήφισμα εισήγηση για νέο σύνταγμα.

Οι περισσότερες χώρες της λατινικής Αμερικής καταδίκασαν το νομικίστικο πραξικόπημα και δήλωσαν ότι δεν θα αναγνωρίσουν την νέα κυβέρνηση ενώ

στο εσωτερικό της Παραγουάης ξέσπασαν μαζικές εκδηλώσεις διαμαρτυρίας. Οι ομοιότητες είναι παράδοξες: είναι το αντίστοιχο του τούρκικου «μεταμοντέρνου» πραξικοπήματος στα τέλη της δεκαετίας του 90. Και βέβαια τέτοιες πρακτικές έχουν βόρεια στήριξη αλλά είναι καθεστώτα υπό πίεση από τα κάτω και το εσωτερικό.
http://www.counterpunch.org/2012/06/26/a-tragic-week-in-paraquay/

Οι εκλογές στο Μεξικό επιβεβαίωσαν τις δυναμικές που εκφράζονταν με το κίνημα νεολαίας. Παρά το ότι οι δημοσκοπήσεις έδιναν στον υποψήφιο του PRI, του ιστορικού, με τοπικούς όρους, "κεμαλικου" [για να το πούμε με ορολογία της ανατολικής μεσογείου] κεντροαριστερού κόμματος μέχρι και 19% προβάδισμα τελικά μόλις και πέρασε κατά 5% τον αριστερό αντίπαλο Lopez Obrador. Ο Obrador ήταν ο υποψήφιος της αριστεράς στις προηγούμενες εκλογές ο οποίος φαίνεται ότι έχασε την εκλογή του από νοθεία: οι αρχές αρνήθηκαν επανακαταμετρηση ενώ τα δυτικά ΜΜΕ, τόσο ευαίσθητα για την Ουκρανία σε περιπτώσεις καταυλισμού διαμαρτυρίας, αγνόησαν και προσπάθησαν να δαιμονοποιησουν τον Ombrador σαν ηγέτη όχλου. Στην φετινή εκστρατεία όχι μόνο τον είχαν περιθωριοποιήσει στις εμφανίσεις των ΜΜΕ αλλά αποκαλύφθηκε από το κίνημα των φοιτητών / νεολαίας ότι το μεγαλύτερος τηλεοπτικός σταθμός όχι μόνο στήριξε τον υποψήφιο του PRI, αλλά ετοίμαζε και βίντεο ενάντια στον Ombrador. Το ότι πήρε 32.2 [έναντι 37.6% του υποψήφιου του PRI] είναι σαφώς μια υπενθύμιση ότι στο Μεξικό η δυσφορία είναι διάχυτη, και ότι το κίνημα της νεολαίας κατάφερε να σπάσει την δομή της απάθειας.
Όσον αφορά τις σχέσεις του νέου προέδρου τόσο με τις ΗΠΑ όσο και τα τοπικά κατεστημένα θα διαφανεί. Το PRI εστίαζε στην κάπως «πατριωτική» αποστασιοποίηση από τις ΗΠΑ [για αυτό και θεωρείται ότι μπορεί να χειριστεί το ζήτημα των ναρκωτικών πιο αποτελεσματικά παρά η δουλοπρεπής στάση του Καλτερον, του δεξιού προέδρου. Ταυτόχρονα όμως το PRI είναι το κόμμα το οποίο ταυτίστηκε με την διαφθορά καθώς το «κοινωνικό κράτος» στο Μεξικό είχε έντονα τα στοιχεία του πελατειακού και αυταρχικού κράτους.

Η αριστερά στο Μεξικό παρά το ότι είχε μια ιστορία σαν χώρος από τις αρχές του 20ου αιώνα, η τωρασινη της δυναμική είναι προϊόν δυο τάσεων: της απόσχισης ενός μέρους του PRI και την δημιουργία ενός πιο αριστερού κόμματος από την παράδοση όμως της μεξικάνικης αντί-ιμπεριαλιστικής σοσιαλδημοκρατίας. Η άλλη τάση εκφράστηκε με την εξέγερση στην Τσιαπας στα μέσα στην δεκαετίας του 90. Ο Obrador και ο Marcos εκπροσωπούν αυτές τις δυο τάσεις – και η δεύτερη συνήθως απέχει από τις εκλογές. Η εκλογή της δεξιάς [η οποία λ.χ. είναι πιο θρησκευόμενη σε σχέση τόσο με την κεντροαριστερά όσο και την αριστερά] για 2 θητείες στηρίχθηκε και στην μεγάλη αντιπαραθεση ανάμεσα στην αριστερά και το PRI. Σε αυτές τις εκλογές η υποψήφια της πήρε 25.4%.
http://www.counterpunch.org/2012/06/25/mexicos-spring-of-discontent-reaches-climax/

Αραβικός κόσμος: Συρία, Λιβύη και Κουβέιτ

Η είδηση της εβδομάδας ήταν η συνάντηση των Μεγάλων δυνάμεων για την Συρία. Η εκεχειρία του Κ. Ανναν συνοδεύεται τώρα και από πλαίσιο κυβέρνησης ενότητας. Η Δύση πίεσε για απομάκρυνση του Ασσαντ σαν μέρος της συμφωνίας, αλλά η Μόσχα και το Πεκίνο επέμειναν και έτσι το θέμα δεν αναφέρθηκε. Τα δεδομένα επί του εδάφους εκφράζουν ανάλογες καταστάσεις – ο συριακός στρατός ελέγχει την χώρα ενώ η ένοπλη αντιπολίτευση άρχισε πάλι τις επιθέσεις Αλ καιντα με παγιδευμένα αυτοκίνητα. Στο δυτικό δημοσιογραφικό κους κους κυκλοφορεί ότι «πήρε παράταση ο Ασσαντ».

Στο πόλεμο του ιντερνετ για τις εικόνες της «Συρίας» εμφανίστηκαν τελευταία και αρκετά βίντεο με σφαγές οπαδών της κυβέρνησης από τους ισλαμιστές αντάρτες – όπως και εικόνες επιθέσεων ενάντια σε εκκλησίες. Πιθανά αλλά το ίδιο ελεγμένα όσο και τα βίντεο της αντιπολίτευσης. Στο μπλοκ πληροφόρησης Angry Arab news δημοσιεύτηκε η ακόλουθη φωτογραφία, η οποία, σύμφωνα με τον υπεύθυνο του σαϊτ φαίνεται, συγκριτικά, να είναι αυθεντική, με το ακόλουθο σαρκαστικό σχόλιο για την ευαισθησία των δυτικών οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων οι οποίοι κοιτάζουν μόνο για

νεκρούς από τους βομβαρδισμούς του στρατού και δεν βλέπουν την θρησκευτική πολιτική εκστρατεία τρόμου της ένοπλης αντιπολίτευσης:

Throwing a man out of the Window: meet the Syrian Jama`at An-Nur (neither Sufi nor liberal nor feminist, I guess)

A man belonging to the Syrian militant Salafiist, Jama`at An-Nur, is throwing another guy that he accuses of collaboration with the regime out of the window. (As-Safir). When asked about that, Human Rights Watch issued a tough statement calling on the Syrian government to not allow Syrians who are accused of supporting the regime to be thrown out of window.

Ενας ανδρας που ανήκει στην στρατευμένη σαλαφιστικη [ακραία ισλαμική] οργάνωση Jama`at An-Nur, ρίχνει έξω από το παράθυρο ένα άλλο τύπο τον οποίο κατηγορεί ότι συνεργάζεται με το καθεστώς.
Όταν ρωτήθηκε για αυτό το θέμα η οργάνωση Human Rights Watch έκδωσε μια αυστηρή δήλωση η οποία καλούσε την συριακή κυβέρνηση να μην επιτρέπει σε Σύριους οι οποίοι κατηγορούνται ότι υποστηρίζουν το καθεστώς, να τους πετάνε έξω από το παράθυρο.

Στην Λιβύη, που η εικόνα της βίας των ισλαμιστών και άλλων ένοπλων της νατοϊκής επέμβασης είναι καθημερινότητα, η χώρα βίωσε ακόμα μια εβδομάδα συγκρούσεων και επεισοδίων – τόσο φυλετικης/κοινοτικης όσο και κατασταλτικής. Στο επίπεδο της βίας έγιναν νέα επεισόδια στην νότια Λιβύη, ενώ επεισόδια έγιναν και στην Ρας Λανουφ [χώρο πετρελαϊκών εγκαταστάσεων, όπου έγιναν συγκρούσεις και την εποχή του εμφυλίου και της νατοϊκής επέμβασης, με αίτημα περισσότεροι τοπική εξουσία ενώ στην

Βεγγάζη ένοπλοι επιτέθηκαν σε εκλογικό κέντρο. Την επόμενη εβδομάδα θα γίνουν οι εκλογές που αναβλήθηκαν και ο economist έκανε μια ηρωική προσπάθεια να εξωραΐσει την εικόνα της Λιβύης μετά τον βομβαρδισμό και την αλλαγή καθεστώτος. Η αναφορά ότι υπήρχε καταστολή περιοριζόταν σε αναφορά για μερικές «εκατοντάδες» [ενώ ακόμα και ο ΟΗΕ παραδέχεται ότι υπάρχουν χιλιάδες παράνομα αιχμάλωτοι ένοπλων ομάδων και συμμοριών. Ακόμα και το πιο εξόφθαλμο το ότι οι ένοπλοι στην Ζινταν κρατούσαν ακόμα αιχμάλωτους αποστολή του Διεθνούς ποινικού δικαστηρίου, προσπεράστηκε επίσης. Αν όμως ήταν αιχμάλωτοι του «καθεστώτος Καντάφι» θα εζητειτο αμέσως η σύγκλιση του συμβουλίου ασφαλείας για γενοκτονία.

Αυτήν την εβδομάδα η επικαιρότητα συγκομίστηκε από την παράδοση του τέως πρωθυπουργού από την Τυνησία στις λιβυκες «αρχές» - οι οποίες αμέσως τον παρέδωσαν σε συμμορία βασανιστηρίων.

Κατά τα αλλά ο economist ελπίζει ότι θα κερδίσουν όσοι εγκατέλειψαν τον Καντάφι [τέως συνεργάτες του δηλαδή], σε συμμαχία με άλλους δυτικόφιλους. Πρόσεξε όμως ότι τις πιο πολλές αφίσες στην Τρίπολη τις έχει το ισλαμικού κινήματος ο ηγέτης του οποίου πολέμησε με την αλ καιντα στην κεντρική Ασία και στάλθηκε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης των δυτικών. Και κατέθεσε επίσης το χιούμορ των Λίβυων ότι τα χρώματα του ήταν τα χρώματα του Κατάρ. Κατά τα άλλα στις εκλογές θα πρέπει να εκλέγουν «επαγγελματίες» και άτομα που δεν υποστηρίζουν το Καντάφι η το καθεστώς της τζαμαχιριγια. Αποικιακή "δημοκρατία".

Πάντως οι ισλαμιστές θέλουν τοπική αυτονομία ανατολικά – να κάνουν αυτό που έλεγε ο Καντάφι προφητικά, «εμιράτα». Σύμφωνα με τον εeconomist στην Βεγγάζη είχε οργανωθεί και νεολαιίστικη διαμαρτυρία εναντίον τους. Οπότε η ένοπλη επίθεση ίσως να μην ήταν μόνο προεκλογική.

Αναφορά στην βία και τα βασανιστήρια στον τέως πρωθυπουργό.:
http://www.uruknet.info/?p=m89236&hd=&size=1&l=e

Για την βία των προστατευόμενων του ΝΑΤΟ ακόμα και σε νοσοκομεία:
http://www.uruknet.info/?p=m89210&hd=&size=1&l=e

Στο Κουβέιτ, την άλλη πλευρά του αραβικού κόσμου, το πιο ενεργό κοινοβούλιο στον αραβικά εμιράτα, διαλύθηκε και πάλι από τον εμίρη – αυτή την φορά το θέμα ήταν η αντιπαραθεση για την διαφθορά. Οι βασικές δυνάμεις είναι συντηρητικές ισλαμικές και οπαδοί του καθεστώτος. Στο Κουβέιτ αξίζει να αναφερθεί για να υπάρχει ιστορική παραπομπή, ότι μόλις ξεκίνησαν οι κινητοποιήσεις στον αραβικό κόσμο πέρσι, υπήρξε ένα κίνημα μερίδας του πληθυσμού στην έρημο, οι οποίοι δεν είναι καταγραμμένοι πολίτες του Κουβέιτ παρά το ότι ζουν στο Κουβέιτ. Είναι από τις κοινότητες που δεν αναγνώρισαν την απόσπαση του Κουβέιτ από το Ιράκ από τον καιρό της αποικιοκρατίας.

Άπω Ανατολή: εκλογές αμφισβήτησης της ξένης ιδιοκτησίας και φορολόγησης της μόλυνσης

Στις εκλογές της Μογγολίας η έκπληξη ήταν το τρίτο κόμμα – ένα κόμμα απόσχιση από το βασικό αριστερό κόμμα, ηγήθηκε μιας συμμαχίας ενάντια στην εκχώρηση των ορυχείων της χώρας σε ξένες εταιρείες. Αυτό το κίνημα απέσπασε πάνω από 20% και μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση κυβέρνησης ανάμεσα στο αριστερό και δεξιό κόμμα.

http://www.euronews.com/newswires/1571394-mongolia-alliance-opposed-to-foreign-miners-posts-strong-poll-gain/

Νοτιότερα στην Αυστραλία η εργατική κυβέρνηση της Γκιλαρτ η οποία προχώρησε στην φορολογία των εταιρειών που χρησιμοποιούν τα ορυχεία, προχώρησε τώρα και στην φορολόγηση εταιρειών για τη μόλυνση που παράγουν. Υπάρχει σαφής αντίδραση από το κεφάλαιο και ένας τομέας τον οποίο προσπαθούν να ελέγξουν είναι η κυριαρχία στις καθημερινές εφημερίδες των μεγάλων πόλεων.

http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-18662560

Μαζικές εκδηλώσεις στην Ιαπωνία: "ΟΧΙ" στα πυρηνικά!

Περισσότεροι από 100.000 Ιάπωνες – πρωτοφανής αριθμός για τα δεδομένα της χώρας – βγήκαν στους δρόμους να διαμαρτυρηθούν για την παράλογη και

επικίνδυνη απόφαση της κυβέρνησης, να θέσει ξανά σε λειτουργία τους πυρηνικούς αντιδραστήρες της χώρας. Πρόκειται για το μεγαλύτερο λαϊκό συλλαλητήριο στην Ιαπωνία εδώ και 50 χρόνια!
Η ειρηνική διαμαρτυρία πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή μπροστά από το γραφείο του πρωθυπουργού, υπό το διαρκή έλεγχο της αστυνομίας. Αν και δυναμική, η διαμαρτυρία ήταν απολύτως ειρηνική με αποτέλεσμα να μην συλληφθεί ούτε ένας διαδηλωτής.

Την επόμενη ημέρα, οι διαμαρτυρίες μεταφέρθηκαν έξω από τον αντιδραστήρα ν. 3 του σταθμού Όι, του πρώτου αντιδραστήρα που επιλέχθηκε να τεθεί ξανά σε λειτουργία. Οι ακτιβιστές δέθηκαν στο φράκτη των εγκαταστάσεων προσπαθώντας να εμποδίσουν τους εργαζόμενους να εισέλθουν στο σταθμό και να ξεκινήσουν τις διαδικασίες για την επαναλειτουργία του αντιδραστήρα.

Η Ιαπωνία τους τελευταίους δύο μήνες είχε κλείσει όλους τους πυρηνικούς αντιδραστήρες, αποδεικνύοντας στην πράξη ότι – παρά τις κραυγές του πυρηνικού λόμπι – η χώρα μπορεί να ζήσει μια χαρά χωρίς πυρηνική ενέργεια! Η κυβέρνηση ξεκίνησε πέρυσι να θέτει έναν-έναν τους σταθμούς εκτός λειτουργίας προκειμένου να πραγματοποιηθούν εντατικοί έλεγχοι ασφαλείας, απαραίτητοι μετά το τραγικό ατύχημα της Φουκουσίμα τον Μάρτιο του 2011. Ωστόσο αυτό δεν άρεσε στο πυρηνικό λόμπι και την ιαπωνική κυβέρνηση που αποφάσισε την επανεκκίνηση κάποιων αντιδραστήρων, αντί να εφαρμόσει ένα σαφές ενεργειακό σχέδιο για το 2012 με βάση την καθαρή ενέργεια και την εξοικονόμηση. Την ίδια ώρα μάλιστα υπήρχαν πολλές ανεξάρτητες μελέτες που έδειχναν ότι κάτι τέτοιο ήταν απολύτως εφικτό και με τεράστια οφέλη για την οικονομία και κοινωνία της Ιαπωνίας!

Σπόντες

- Είναι να απορείς μερικές φορές με την φαινομενική αδυναμία μερικών πολιτικών να επιμένουν σε μια αντιφατική ρητορική: αν λέει υιοθετούνταν οι εισηγήσεις της κομισιον η αν παίρνονταν μέτρα πιο

γρήγορα…Καλά **αν παίρνονταν μέτρα πιο γρήγορα χωρίς το παρόν κλίμα έμφασης στην ανάπτυξη [έστω κάπως], και το διαχωρισμό του δημόσιου χρέους από το ποσό διάσωσης των τραπεζών, δεν θα ήταν η κυπριακή οικονομία βουτηγμένη σε ύφεση ανάλογη της Ισπανίας και της Ιταλίας;** Ποιο θα ήταν το κέρδος πέρα από το ανθρώπινο κόστος μιας αδιέξοδης πολιτικής;

- Η αν υιοθετούνταν αμέσως οι εισηγήσεις της κομισιον, τον Μάιο που υιοθετήθηκαν σε μεγάλο βαθμό αλλά ας πούμε ότι αποφασιζόταν και ο συμβιβασμός για την Ατα πιο γρήγορα, τι θα ήταν διαφορετικό; Δεν θα είχαμε πάλι τα δισεκατομμύρια που λείπουν από τις τράπεζες; Άρα πάλι θα ερχόταν τρόικα. Και μάλιστα δεν θα είχαμε και τίποτα νέο να πούμε. **Μερικοί προφανώς αγωνίζονται να ξεχαστεί, κάπως έστω, ότι η προσφυγή έγινε για τα δις που λείπουν από την Λαϊκή και την τράπεζα Κύπρου – και όχι για το 3% συν έλλειμμα η το 70% δημόσιο χρέος**.
- Ο κ. Βασιλείου ήταν ένας καλός Πρόεδρος στην εποχή του. Όταν όμως εισηγείται τέτοιες «ιδέες» όπως το να πουλήσουμε μερίδιο στους ημικρατικους για μισό δις, είναι να απορείς αν τα εννοεί η απλά προσπαθεί να πει κάτι άλλο**. Με μισό δις κ. Γιώργο δεν σώζεται ούτε η Τράπεζα Κύπρου. Θα χάναμε σαν δημόσιο μέρος του πλούτου μας για ψίχουλα.**
- Τελικά **η «εκστρατεία» του κ. Αναστασιάδη στο Βερολίνο αποδείχτηκε χωρίς ιδιαίτερο περιεχόμενο** παρά τις σχετικές αρχικές διακηρύξεις. Και βέβαια, δεν εστίασαν τα ΜΜΕ πάνω του, αφού διάγει περίοδο χάριτος. Αλλά, θα ήταν καλά να προσέχει κάπως, τέτοιες σκηνές. Και η περίοδος χάριτος θα έχει ημερομηνία λήξης. Μπορεί λ.χ. η βιομηχανία μίσους του απορριπτισμού να ασχολείται με άλλα τώρα, αλλά αποκαλύψεις όπως εκείνες της Χαραυγής για την σχέση του με την αμερικανική πρεσβεία σύμφωνα με τα wikileaks, θα γίνουν αργά ή γρήγορα ψωμοτύρι όσων παράγουν θεωρίες με σημαδεμένες τράπουλες κ.ο.κ. Ήδη, αρχίζουν να διαφαίνονται οι προτιμήσεις μερικών στα ΜΜΕ και στην αρχιεπισκοπή, και οι εκστρατείες του 2004 δεν γεννήθηκαν από το τίποτα –αναπαρήγαγαν ένα κλίμα, που ο ίδιος

ο ΔΗΣΥ ενθάρρυνε και ανέχτηκε την δεκαετία πριν. Οπότε, **η παρούσα σιωπή για διάφορα μπορεί να έρθει να ξαναβρεί την ηγεσία του ΔΗΣΥ – απρόσμενα και πάλι.** Αλλά, χωρίς την καλή θέληση αρκετών, όπως το 2004 πια.

- **Ο Πολυβίου** θα μιλήσει σε εκδήλωση του Λιλλήκα για το κατεστημένο και τη συντήρησή του. Ιδανική περίπτωση **– λίγοι άνθρωποι σε αυτήν την χώρα εκπροσωπούν τόσο έντονα την διαπλοκή του κατεστημένου**. Αν, μάλιστα, καλούσε και τους συγγενείς του από τις οικογένειες Τριανταφυλλίδη, Χρυσαφίνη, Ρολογη κ.ο.κ θα ήταν μια αποκαλυπτική βιωματική παράσταση.
- **Ο αρχιεπίσκοπος κινείται προς Λιλληκα.** Άρα, μέρος της χρηματοδότησης έρχεται από την αρχιεπισκοπή. Ένα άλλο μέρος, έρχεται από τη Στράκκα. Μένει να διευκρινιστεί, αν θα συμμετάσχει και μπλοκ από την τράπεζα Κύπρου.
- Οπότε, το σύνθημα «πολίτες μπροστά» είναι όντως αρμόζων – πολίτες μπροστά για να μην φαίνονται οι χρηματοδότες στο βάθος. Εξελίσσεται σε κλασική εκστρατεία της διαπλοκής η υποθεση. Πρώτο τραπέζι πίστα, ο Κουλίας, το σύμβολο του βουλευτή που εξαγοράστηκε, και λίγο πιο πίσω ο Δ. Χριστοδουλίδης, τέως του ΑΚΕΛ με φήμες λαμπρής πορείας στο θέμα των μιζών στην Επιτροπή Άμυνας.
- **Η διαφθορά ως συμφυές και διαχρονικό φαινόμενο:** Σε ομιλία της στο Πανεπιστήμιο Κύπρου κατά την τελετή αποφοίτησης, η Γενική Ελέγκτρια, Χρυστάλλα Γιωρκάτζη σχολίασε ότι η διαφθορά στο δημόσιο βίο δεν αποτελεί «προνόμιο» της Κύπρου όπου αντιμετωπίζονται οι ίδιες αδυναμίες με άλλα κράτη παρά τις προσπάθειες για νομοθετικές ρυθμίσεις, αναφέροντας ως παραδείγματα το νόμο για τον πόθεν έσχες ο οποίος κρίθηκε αντισυνταγματικός και το νόμο για τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων, ο οποίος παραμένει ανενεργός. Η κα Γιωρκάτζη σημείωσε ότι το φαινόμενο καταστρατηγεί τη χρηστή διοίκησης και την αποτελεσματικότητα του κράτους με αποτέλεσμα την υπόσκαψη της εμπιστοσύνης του πολίτη στους θεσμούς του κράτους αλλά και το οικονομικό κόστος, αφού η ατιμωρησία και διαφθορά ενθαρρύνουν

την παρανομία. Ακούτε κοπέλια στην γνωστή επιτροπή της βουλής ; http://cyprusnews.eu/alitheia/361979-%CE%B7-%CE%B3%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B5%CE%BB%CE%AD%CE%B3%CE%BA%CF%84%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CF%86%CE%B8%CE%BF%CF%81%CE%AC-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%BF-%CE%B4%CE%B7%CE%BC%CF%8C%CF%83%CE%B9%CE%BF-%CE%B2%CE%AF%CE%BF.html

- **Ο Ομήρου, εν τω μεταξύ, φαίνεται να νιώθει την πίεση πια στο κόμμα του.** Την Κυριακή δήλωσε στο Φιλελεύθερο ότι η ΕΔΕΚ δεν θα γίνει δορυφόρος κανενός και ότι δεν νιώθει υποχρεωμένος από την εκλογή στην προεδρία της βουλής. Καλό ξύπνημα κ. Ομήρου.

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Ανοικτή Συζήτηση:

Η διάχυση της κρίσης των τραπεζών στην οικονομία, η Διαπλοκή και τα δικαιώματα τα Πολιτών

Τετάρτη, 4 Ιουλίου 2012, Ώρα: 7: 30

Πέτρος Κοσμά: *Διαστάσεις της οικονομικής κρίσης στην Ευρώπη και ο ρόλος των τραπεζών.*

Αντρέας Παναγιώτου: *Η κρίση των Τραπεζών και η Διαπλοκή στην Κύπρο*

Νίκος Τριμικλινιωτης: *Η ανάγκη λογοδοσίας των τραπεζών και των τραπεζιτών*

Λεμεσός, Apollo Garden Cafe

(tel 25362890) Ιφιγένειας 14 (δρόμος βιβλιοθήκης ΤΕΠΑΚ και IL POSTO με κατεύθυνση νότια προς θάλασσα)

Εκδηλώσεις ενάντια στον φασισμό, τον εθνικισμό και το στρατό

Δύο πολιτικές-πολιτιστικές εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν την περασμένη βδομάδα από νεαρούς και νεαρές του ριζοσπαστικού χώρου της Λευκωσίας. Την Πέμπτη, πραγματοποιήθηκε το 5ο αντιφασιστικό φεστιβάλ της Νεολαίας Ενάντια στον Εθνικισμό (http://youthagainstnationalism.wordpress.com/) και την Παρασκευή, συναυλία ενάντια σε όλους τους στρατούς από την μαθητική ομάδα Σκαπούλα (http://skapoula.espivblogs.net/). Μαζεύτηκε κόσμος από τον ευρύτερο ριζοσπαστικό αριστερό και εναλλακτικό αντιεξουσιαστικό χώρο, έγιναν συζητήσεις στο πόδι, ανταλλάχτηκε και μοιράστηκε έντυπο υλικό και έπαιξαν και τραγούδησαν συγκροτήματα.

Στο αντιφασιστικό φεστιβάλ υπήρχε συμμετοχή και από ομάδες Τουρκοκυπρίων και μεταναστών και έγιναν και σύντομες πολιτικές παρεμβάσεις από τα μικρόφωνα. Στο αντιμιλιταριστικό φεστιβάλ, οι συμμετέχοντες ήταν, κυρίως, μαθητές και το πλαίσιο πιο συναυλιακό με τα πολιτικά μηνύματα να βγαίνουν μέσα από τα τραγούδια των κυπριακών συγκροτημάτων, αλλά και τις επιλογές των εκτελέσεων άλλων τραγουδιών. Τα κυπριακά συγκροτήματα είχαν και τα DIY cds τους. Δεν υπήρχαν σπόνσορες στις δύο εκδηλώσεις που αυτοχρηματοδοτήθηκαν, κυρίως με εισφορές.

Επιλογές από την μπλογκόσφαιρα

Αθανάσιος Ορφανίδης- apocalypse now

http://erascy.blogspot.com/2012/06/apocalypse-now.html

Για τη σύνοδο κορυφής

http://wwwpraxisred.blogspot.com/2012/06/blog-post_4591.html

(Αντι)τρομοκρατικός σουρεαλισμός

http://leninreloaded.blogspot.com/2012/07/blog-post_01.html

Αρης Χατζηστεφανου – infowar: Μικρή συνεντευξη στο RT.

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=Gvgae3re58s#!

CARTOONS

Όταν το κεφάλαιο παράγει θεάματα αντιστραμμένης εικόνας : Οι νουροι   μερικών σημαιών μιλούν που μόνοι τους

